Πέμπτη 28 Νοεμβρίου 2019

P9_TA(2019)0080

Η προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και άλλα μέτρα για την καταπολέμηση της έμφυλης βίας

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2019 σχετικά με την προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και άλλα μέτρα για την καταπολέμηση της έμφυλης βίας (2019/2855(RSP))

(2021/C 232/08)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

— έχοντας υπόψη τη Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΕ), τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— έχοντας υπόψη τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, που κατατέθηκε προς υπογραφή στις 11 Μαΐου 2011 στην Κωνσταντινούπολη (εφεξής «η σύμβαση της Κωνσταντινούπολης»),

— έχοντας υπόψη τη Διακήρυξη του Πεκίνου και την Πλατφόρμα Δράσης που εγκρίθηκαν από την Τέταρτη Παγκόσμια Διάσκεψη για τις Γυναίκες, στις 15 Σεπτεμβρίου 1995, καθώς και τα συνακόλουθα έγγραφα που προέκυψαν και εγκρίθηκαν στις ειδικές συνόδους των Ηνωμένων Εθνών Πεκίνο+5 (2005), Πεκίνο+15 (2010) και Πεκίνο+20 (2015),

— έχοντας υπόψη τις διατάξεις των νομικών πράξεων του ΟΗΕ στη σφαίρα των ανθρώπινων δικαιωμάτων, ειδικότερα δεν όσων αφορούν τα δικαιώματα των γυναικών,

— έχοντας υπόψη την πρόταση απόφασης του Συμβουλίου, της 4ης Μαρτίου 2016 (COM(2016)0109),

— έχοντας υπόψη την απόφαση (ΕΕ) 2017/865 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2017, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά θέματα που άπτονται της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις ([1]),

— έχοντας υπόψη την απόφαση (ΕΕ) 2017/866 του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2017, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση ([2]),

— έχοντας υπόψη τη Σύμβαση της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών, της 23ης Μαΐου 1969, και ειδικότερα τα άρθρα 26 και 27,

— έχοντας υπόψη τη σχετική νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2012/29/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([3]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2011/99/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, περί της ευρωπαϊκής εντολής προστασίας ([4]), και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 606/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την αμοιβαία αναγνώριση μέτρων προστασίας σε αστικές υποθέσεις ([5]),

([1]) ΕΕ L 131 της 20.5.2017, σ. 11.
([2]) ΕΕ L 131 της 20.5.2017, σ. 13.
([3]) ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 57.
([4]) ΕΕ L 338 της 21.12.2011, σ. 2.
([5]) ΕΕ L 181 της 29.6.2013, σ. 4.

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2011/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, για την πρόληψη και την καταπολέμηση της εμπορίας ανθρώπων και για την προστασία των θυμάτων της, καθώς και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2002/629/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([6]), και την οδηγία 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου ([7]),

— έχοντας υπόψη την οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης ([8]), και την οδηγία 2004/113/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2004, για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών στην πρόσβαση σε αγαθά και υπηρεσίες και την παροχή αυτών ([9]), οι οποίες ορίζουν και καταδικάζουν την παρενόχληση και τη σεξουαλική παρενόχληση,

— έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 4ης Απριλίου 2019, με το οποίο ζητείται η γνώμη του Δικαστηρίου αναφορικά με τη συμβατότητα με τις Συνθήκες των προτάσεων σχετικά με την προσχώρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και αναφορικά με τη διαδικασία της εν λόγω προσχώρησης ([10]),

— έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 11ης Σεπτεμβρίου 2018, σχετικά με μέτρα για την πρόληψη και καταπολέμηση της ηθικής και σεξουαλικής παρενόχλησης στον χώρο εργασίας, στους δημόσιους χώρους και στην πολιτική ζωή της ΕΕ ([11]),

— έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 26ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης στην ΕΕ ([12]),

— έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, σχετικά με πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τη σύναψη, από την Ευρωπαϊκή Ένωση, της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (COM(2016)0109 — 2016/0062(NLE)) ([13]),

— έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 9ης Ιουνίου 2015, σχετικά με τη στρατηγική της ΕΕ για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών μετά το 2015 ([14]),

— έχοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές της ΕΕ, της 8ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με τη βία κατά των γυναικών και κοριτσιών και την καταπολέμηση κάθε μορφής διακρίσεων εναντίον τους,

— έχοντας υπόψη το έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, της 3ης Δεκεμβρίου 2015, με τίτλο «Στρατηγική δέσμευση για την ισότητα των φύλων για την περίοδο 2016-2019» (SWD(2015)0278),

— έχοντας υπόψη την έκθεση του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA), με τίτλο «Βία κατά των γυναικών: Πανευρωπαϊκή έρευνα»,

— έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής της Βενετίας, της 14ης Οκτωβρίου 2019, με τίτλο «Αρμενία — Γνωμοδότηση σχετικά με τις συνταγματικές επιπτώσεις της κύρωσης της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας»,

— έχοντας υπόψη την απόφαση-πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου ([15]),

— έχοντας υπόψη το άρθρο 132 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,

---

([6]) ΕΕ L 101 της 15.4.2011, σ. 1.
([7]) ΕΕ L 335 της 17.12.2011, σ. 1.
([8]) ΕΕ L 204 της 26.7.2006, σ. 23.
([9]) ΕΕ L 373 της 21.12.2004, σ. 37.
([10]) Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2019)0357.
([11]) Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0331.
([12]) ΕΕ C 346 της 27.9.2018, σ. 192.
([13]) ΕΕ C 337 της 20.9.2018, σ. 167.
([14]) ΕΕ C 407 της 4.11.2016, σ. 2.
([15]) ΕΕ L 328 της 6.12.2008, σ. 55.

Πέμπτη 28 Νοεμβρίου 2019

Α. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ισότητα των φύλων αποτελεί θεμελιώδη αξία της ΕΕ· λαμβάνοντας υπόψη ότι το δικαίωμα στην ίση και χωρίς διακρίσεις μεταχείριση αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα που κατοχυρώνεται στις Συνθήκες και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων και θα πρέπει να γίνεται πλήρως σεβαστό·

Β. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον δείκτη για την ισότητα των φύλων, του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), καμία χώρα της ΕΕ δεν έχει ακόμα επιτύχει την πλήρη ισότητα γυναικών και ανδρών· λαμβάνοντας υπόψη ότι η εξάλειψη της έμφυλης βίας αποτελεί προϋπόθεση για την επίτευξη αυτού του στόχου·

Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η καταπολέμηση της έμφυλης βίας αποτελεί μία από τις προτεραιότητες της στρατηγικής δέσμευσης της ΕΕ για την ισότητα των φύλων για την περίοδο 2016-2019·

Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον ορισμό της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, «ο όρος "βία κατά των γυναικών" νοείται ως παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μια μορφή διάκρισης κατά των γυναικών και σημαίνει όλες τις πράξεις βίας βασιζόμενης στο φύλο οι οποίες έχουν ή ενδέχεται να έχουν ως αποτέλεσμα σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών τέλεσης τέτοιων πράξεων, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης αποστέρησης της ελευθερίας, είτε αυτή συμβαίνει στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό βίο»·

Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η γυναικοκτονία ορίστηκε από τον μηχανισμό παρακολούθησης της Σύμβασης του Belém do Pará (MESECVI) ως «ο βίαιος θάνατος γυναίκας λόγω φύλου, είτε λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο της οικογένειας, μιας σχέσης συμβίωσης (domestic partnership) ή άλλης διαπροσωπικής σχέσης· εντός της κοινότητας, από οποιοδήποτε άτομο, ή όταν διαπράτεται ή γίνεται ανεκτός από το κράτος ή από τους αντιπροσώπους τους, με πράξη ή παράλειψη» ([16])·

ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η σύμβαση της Κωνσταντινούπολης ορίζει ότι όλες οι διατάξεις της, ειδικότερα δε τα μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων των θυμάτων, «θα διασφαλίζονται άνευ διακρίσεων με γνώμονα το φύλο, το γένος, τη φυλή, το χρώμα, τη γλώσσα, τη θρησκεία, τις πολιτικές ή άλλες πεποιθήσεις, την εθνική ή κοινωνική καταγωγή, τη σύνδεση με εθνική μειονότητα, την περιουσία, τη γενεαλογική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα του φύλου, την ηλικία, την κατάσταση της υγείας, την αναπηρία, την οικογενειακή κατάσταση, την κατάσταση μετανάστη ή πρόσφυγα, ή άλλη κατάσταση»·

Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βία κατά των γυναικών και η έμφυλη βία, τόσο η σωματική όσο και η ψυχολογική, είναι διαδεδομένες και επηρεάζουν τις γυναίκες σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας, ανεξαρτήτως ηλικίας, εκπαίδευσης, εισοδήματος, κοινωνικής θέσης ή χώρας καταγωγής ή διαμονής·

Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έμφυλη βία αποτελεί τόσο αιτία όσο και συνέπεια των διαρθρωτικών ανισοτήτων που βιώνουν οι γυναίκες σε πολλές πτυχές της ζωής — εργασία, υγεία και πρόσβαση σε οικονομικούς πόρους, στην εξουσία και τη γνώση, καθώς και διαχείριση του προσωπικού χρόνου· λαμβάνοντας υπόψη ότι, για να καταπολεμηθεί η έμφυλη βία, είναι απαραίτητο να γίνουν κατανοητά τα αίτιά της και οι παράγοντες που συμβάλλουν σε αυτήν·

Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι σημαντικό να αναγνωριστεί η διαρθρωτική ή θεσμική βία, η οποία μπορεί να οριστεί ως η υποταγή των γυναικών στην οικονομική, κοινωνική και πολιτική ζωή, στο πλαίσιο των προσπαθειών να εξηγηθεί ο βαθμός διάδοσης της βίας κατά των γυναικών στις κοινωνίες μας·

Ι. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες δεν απολαμβάνουν τον ίδιο βαθμό προστασίας από την έμφυλη βία σε ολόκληρη την ΕΕ, λόγω διαφορετικών πολιτικών και νομοθεσιών στα κράτη μέλη·

ΙΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι συχνά τα δικαστικά συστήματα δεν παρέχουν επαρκή υποστήριξη στις γυναίκες· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε πολλές περιπτώσεις, το θύμα μπορεί να δεχθεί ταπεινωτικά σχόλια από υπαλλήλους των αρχών επιβολής του νόμου ή να βρίσκεται σε θέση εξάρτησης, γεγονός που επιτείνει τον φόβο του να καταγγείλει τη βία·

ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, κατά τη διάρκεια της δεκαετίας που διανύουμε, παρατηρείται μια αισθητή και οργανωμένη σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό επίπεδο επίθεση εναντίον της ισότητας των φύλων και των δικαιωμάτων των γυναικών, συμπεριλαμβανομένων της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και των συναφών δικαιωμάτων·

([16]) https://www.oas.org/es/mesecvi/docs/DeclaracionFemicidio-EN.pdf

Πέμπτη 28 Νοεμβρίου 2019

ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με έρευνα του FRA, του 2014, το ένα τρίτο όλων των γυναικών στην Ευρώπη έχει υποστεί πράξεις σωματικής ή σεξουαλικής βίας τουλάχιστον μία φορά από την ηλικία των 15 ετών, ότι το 55 % των γυναικών έχει βρεθεί αντιμέτωπο με μία ή περισσότερες μορφές σεξουαλικής παρενόχλησης, το 11 % έχει βιώσει κυβερνοπαρενόχληση, μία γυναίκα στις είκοσι (5 %) έχει πέσει θύμα βιασμού και πάνω από το ένα δέκατο έχει υποστεί σεξουαλικό καταναγκασμό· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σε πολλά κράτη μέλη, περισσότερες από τις μισές γυναίκες που έχουν πέσει θύματα δολοφονίας έχουν δολοφονηθεί από σύντροφο, συγγενή ή μέλος της οικογένειας· λαμβάνοντας υπόψη ότι θύματα είχαν καταγγείλει στην αστυνομία τα πιο σοβαρά περιστατικά βίας που είχαν υποστεί από σύντροφο μόνο στο 14 % των περιπτώσεων και τα πιο σοβαρά περιστατικά βίας από μη σύντροφο μόνο στο 13 % των περιπτώσεων, γεγονός που αποδεικνύει το εξαιρετικά περιορισμένο ποσοστό καταγγελιών· λαμβάνοντας υπόψη ότι, τα τελευταία χρόνια, το κίνημα #MeToo έχει ενθαρρύνει γυναίκες και κορίτσια να καταγγέλλουν περιστατικά κακοποίησης, βίας και παρενόχλησης·

ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη ότι εξακολουθούν να υπάρχουν στην ΕΕ σύγχρονες μορφές δουλείας, εμπορίας ανθρώπων και σωματεμπορίας, οι οποίες πλήττουν κυρίως τις γυναίκες· λαμβάνοντας υπόψη ότι το 71 % όλων των θυμάτων εμπορίας ανθρώπων και σωματεμπορίας παγκοσμίως είναι γυναίκες και κορίτσια, και ότι το 75 % των εν λόγω γυναικών και κοριτσιών υφίσταται σεξουαλική εκμετάλλευση ([17])·

ΙΕ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βία και η παρενόχληση στο διαδίκτυο συχνά έχουν υλικές συνέπειες και ότι εγκυμονούν σοβαρό κίνδυνο πρόκλησης της εν λόγω βίας ωθώντας τους χρήστες του διαδικτύου να μιμηθούν τις πράξεις βίας και παρενόχλησης για τις οποίες διαβάζουν ή να τελέσουν παρόμοιες πράξεις·

ΙΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι ορισμένες ομάδες γυναικών και κοριτσιών, όπως οι μετανάστριες, οι γυναίκες πρόσφυγες και οι αιτούσες άσυλο, οι γυναίκες και τα κορίτσια με αναπηρίες, οι γυναίκες ΛΑΤΙ και οι γυναίκες Ρομά, αντιμετωπίζουν διασταυρούμενες και πολλαπλές μορφές διακρίσεων και, ως εκ τούτου, τίθενται σε ακόμα πιο ευάλωτη κατάσταση κινδύνου έμφυλης βίας και αντιμετωπίζουν εμπόδια όσον αφορά την πρόσβασή τους στη δικαιοσύνη και στις υπηρεσίες στήριξης και προστασίας, καθώς και στην άσκηση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους·

ΙΖ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι γυναίκες θύματα έμφυλης βίας και τα παιδιά τους συχνά χρειάζονται ειδική υποστήριξη και προστασία λόγω του υψηλού κινδύνου επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης, εκφοβισμού και αντιποίνων που συνδέονται με την εν λόγω βία·

ΙΗ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έμφυλη βία υπονομεύει τα ανθρώπινα δικαιώματα, την κοινωνική σταθερότητα και ασφάλεια, τη δημόσια υγεία, τις ευκαιρίες εκπαίδευσης και απασχόλησης των γυναικών, καθώς και την ευημερία και τις προοπτικές ανάπτυξης των παιδιών και των κοινοτήτων·

ΙΘ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η έκθεση σε σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βία και κακοποίηση έχει σοβαρό αντίκτυπο στα θύματα και μπορεί να προκαλέσει μόνιμη σωματική, σεξουαλική, συναισθηματική ή ψυχολογική βλάβη ή οικονομική ζημία·

Κ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ατιμωρησία των δραστών εγκλημάτων κατά των γυναικών εξακολουθεί να υφίσταται και πρέπει να εξαλειφθεί μέσω της εξασφάλισης ότι οι δράστες διώκονται και ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια που έχουν πέσει θύματα βίας και έχουν επιζήσει λαμβάνουν κατάλληλη στήριξη και αναγνώριση από το δικαστικό σύστημα· λαμβάνοντας υπόψη ότι είναι θεμελιώδους σημασίας η παροχή κατάρτισης σε παρόχους υπηρεσιών καταπολέμησης της βίας κατά των γυναικών, όπως είναι οι υπάλληλοι των αρχών επιβολής του νόμου, οι δικαστές ή οι υπεύθυνοι χάραξης πολιτικής·

ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, πρέπει να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να προάγει και να προστατεύει το δικαίωμα όλων των γυναικών και των κοριτσιών να ζουν χωρίς βία τόσο στη δημόσια όσο και στην ιδιωτική ζωή·

ΚΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι, οκτώ χρόνια από την έγκρισή της, η σύμβαση της Κωνσταντινούπολης δεν έχει ακόμη κυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη, ούτε από την ΕΕ·

1. καταδικάζει όλες τις μορφές έμφυλης βίας και εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι οι γυναίκες και τα κορίτσια εξακολουθούν να εκτίθενται σε ψυχολογική, σωματική, σεξουαλική και οικονομική βία, συμπεριλαμβανομένων της ενδοοικογενειακής βίας, της σεξουαλικής παρενόχλησης, της παρενοχλητικής παρακολούθησης στον κυβερνοχώρο, του βιασμού, των πρόωρων και αναγκαστικών γάμων, του ακρωτηριασμού των γυναικείων γεννητικών οργάνων, των εγκλημάτων που διαπράττονται στο όνομα της αποκαλούμενης «τιμής», της αναγκαστικής άμβλωσης, της αναγκαστικής στείρωσης, της σεξουαλικής εκμετάλλευσης και της εμπορίας ανθρώπων και σωματεμπορίας, καθώς και άλλων μορφών βίας που συνιστούν σοβαρή παραβίαση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και της αξιοπρέπειάς τους· εκφράζει τη βαθιά του ανησυχία για το φαινόμενο της γυναικοκτονίας στην Ευρώπη, που αποτελεί την πιο ακραία μορφή βίας κατά των γυναικών·

([17]) https://www.un.org/en/events/endviolenceday/

Πέμπτη 28 Νοεμβρίου 2019

2. καλεί το Συμβούλιο να ολοκληρώσει επειγόντως την κύρωση της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης από την ΕΕ επί τη βάσει ευρείας προσχώρησης χωρίς περιορισμούς και να υποστηρίξει την κύρωσή της από όλα τα κράτη μέλη· καλεί το Συμβούλιο και την Επιτροπή να διασφαλίσουν την πλήρη ενσωμάτωση της Σύμβασης στο νομοθετικό και πολιτικό πλαίσιο της ΕΕ· υπενθυμίζει ότι η προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης δεν απαλλάσσει τα κράτη μέλη από την κύρωση της Σύμβασης σε εθνικό επίπεδο· καλεί τα κράτη μέλη να επιταχύνουν τις διαπραγματεύσεις για την κύρωση και την εφαρμογή της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και ζητεί, ειδικότερα, από την Βουλγαρία, την Τσεχία, την Ουγγαρία, τη Λετονία, την Λιθουανία, την Σλοβακία και το Ηνωμένο Βασίλειο που έχουν υπογράψει αλλά δεν έχουν κυρώσει τη σύμβαση να το πράξουν χωρίς καθυστέρηση·

3. καταδικάζει απερίφραστα τις απόπειρες ορισμένων κρατών μελών να ανακαλέσουν ήδη ειλημμένα μέτρα για την εφαρμογή της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών·

4. καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την ορθή εφαρμογή και επιβολή της σύμβασης και να διαθέσουν επαρκείς οικονομικούς και ανθρώπινους πόρους για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της έμφυλης βίας, καθώς και για την προστασία των θυμάτων· προτρέπει τα κράτη μέλη να λάβουν υπόψη τις συστάσεις της ομάδας εμπειρογνωμόνων του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη δράση για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (GREVIO) και να βελτιώσουν τη νομοθεσία τους ώστε να συνάδει περισσότερο με τις διατάξεις της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης·

5. τονίζει ότι η σύμβαση της Κωνσταντινούπολης παραμένει το διεθνές πρότυπο και βασικό εργαλείο για την εξάλειψη της μάστιγας της έμφυλης βίας, διότι ακολουθεί μια ολιστική, ολοκληρωμένη και συντονισμένη προσέγγιση που θέτει στο επίκεντρο τα δικαιώματα του θύματος, αντιμετωπίζει τα ζητήματα της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών και της έμφυλης βίας, συμπεριλαμβανομένης της ενδοοικογενειακής βίας, από πολλές οπτικές γωνίες, προβλέπει μέτρα όπως η πρόληψη της βίας, η καταπολέμηση των διακρίσεων, μέσω μέτρων του ποινικού δικαίου για την καταπολέμηση της ατιμωρησίας, μέσω της προστασίας και της στήριξης των θυμάτων, της προστασίας των παιδιών, της προστασίας των γυναικών προσφύγων και αιτουσών άσυλο, μέσω της θέσπισης διαδικασιών αξιολόγησης και εκτίμησης του κινδύνου, της βελτίωσης της συλλογής δεδομένων και της βελτίωσης των εκστρατειών ή των προγραμμάτων ευαισθητοποίησης, μεταξύ άλλων σε συνεργασία με εθνικούς φορείς, οργανισμούς και ΜΚΟ υπέρ των ανθρώπινων δικαιωμάτων και υπέρ της ισότητας·

6. καταδικάζει τις επιθέσεις και τις εκστρατείες κατά της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης λόγω της εσκεμμένης παρερμηνείας της και της παρουσίασης του περιεχομένου της στο κοινό με μεροληπτικό τρόπο·

7. επιβεβαιώνει με έμφαση ότι η άρνηση παροχής υπηρεσιών στον τομέα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και των συναφών δικαιωμάτων είναι μια μορφή βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών και τονίζει ότι το ΕΔΔΑ έχει επανειλημμένα αποφανθεί ότι η περιοριστική νομοθεσία για την άμβλωση και η ελλιπής εφαρμογή της νομοθεσίας παραβιάζουν τα ανθρώπινα δικαιώματα των γυναικών·

8. επισημαίνει ότι οι εκστρατείες ευαισθητοποίησης για την καταπολέμηση των έμφυλων στερεοτύπων και της πατριαρχικής βίας και για την προώθηση της μηδενικής ανοχής της παρενόχλησης και της έμφυλης βίας αποτελούν θεμελιώδη εργαλεία για την καταπολέμηση της εν λόγω παραβίασης των ανθρώπινων δικαιωμάτων· θεωρεί ότι οι ευρύτερες εκπαιδευτικές στρατηγικές που βασίζονται στην καταπολέμηση των διακρίσεων αποτελούν βασικό εργαλείο για την πρόληψη κάθε μορφής βίας, ειδικότερα δε της έμφυλης βίας, και ιδίως στην εφηβεία·

9. τονίζει ότι, για να είναι αποτελεσματικότερα, τα μέτρα για την καταπολέμηση της έμφυλης βίας θα πρέπει να συνοδεύονται από δράσεις που αποσκοπούν στην προώθηση της ενδυνάμωσης και της οικονομικής ανεξαρτησίας των γυναικών που πέφτουν θύματα βίας·

10. ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν κατάλληλη εκπαίδευση, διαδικασίες και κατευθυντήριες γραμμές σε θέματα φύλου, που να θέτουν τα δικαιώματα του θύματος στο επίκεντρο, για όλους τους επαγγελματίες που ασχολούνται με τα θύματα κάθε πράξης έμφυλης βίας, προκειμένου να αποφεύγονται οι διακρίσεις, ο τραυματισμός ή η επαναθυματοποίηση κατά τη διάρκεια των δικαστικών, ιατρικών και αστυνομικών διαδικασιών· ζητεί να γίνουν οι βελτιώσεις αυτές προκειμένου να ενθαρρύνονται οι καταγγελίες τέτοιων εγκλημάτων·

11. υπενθυμίζει τη θέση του υπέρ της ειδικής διάθεσης 193,6 εκατομμυρίων EUR για δράσεις που αποσκοπούν στην πρόληψη και την καταπολέμηση κάθε μορφής έμφυλης βίας και στην προώθηση της πλήρους εφαρμογής της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στο πλαίσιο του προγράμματος «Δικαιώματα και αξίες», και τονίζει ότι είναι σημαντική η διάθεση επαρκούς χρηματοδότησης και σε επίπεδο κρατών μελών·

12. καλεί εκ νέου την Επιτροπή να αναθεωρήσει, έπειτα από τη διενέργεια εκτίμησης επιπτώσεων, την ισχύουσα απόφαση-πλαίσιο της ΕΕ για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου, προκειμένου να συμπεριλάβει την παρακίνηση μίσους λόγω φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου και έμφυλων χαρακτηριστικών·

Πέμπτη 28 Νοεμβρίου 2019

13. καλεί τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν την πλήρη εφαρμογή και επιβολή της ήδη ισχύουσας σχετικής νομοθεσίας·

14. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη διαθεσιμότητα και τη συγκρισιμότητα των αναλυτικών δεδομένων ποιότητας για την έμφυλη βία μέσω της συνεργασίας με τη Eurostat, το EIGE και τον FRA, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που προβλέπει η σύμβαση σε σχέση με τη συλλογή δεδομένων και την έρευνα· καλεί εκ νέου την Επιτροπή να δημιουργήσει ένα Ευρωπαϊκό Παρατηρητήριο για την έμφυλη βία με ακριβή και συγκρίσιμα δεδομένα (ανάλογο του Κρατικού Παρατηρητηρίου για τη Βία κατά των Γυναικών του EIGE)·

15. τονίζει ότι είναι σημαντική η θέσπιση επίσημων διαδικασιών για την καταγγελία της σεξουαλικής παρενόχλησης στον χώρο εργασίας, καθώς και η ειδική κατάρτιση και οι ειδικές εκστρατείες ευαισθητοποίησης ως μέσων για να επιβληθεί η αρχή της αξιοπρέπειας στην εργασία και να εφαρμοστεί η προσέγγιση της μηδενικής ανοχής· πιστεύει ότι τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα θα πρέπει να δώσουν το παράδειγμα εν προκειμένω·

16. καλεί τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Προεδρείο και τη διοίκηση του Κοινοβουλίου να συνεχίσουν να καταβάλλουν προσπάθειες ώστε να εξασφαλιστεί ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι ένας χώρος εργασίας απαλλαγμένος από παρενόχληση και σεξισμό, και να εφαρμόσουν τα ακόλουθα μέτρα, σύμφωνα με τα αιτήματα που εγκρίθηκαν στο ψήφισμα του 2017 σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής παρενόχλησης και κακοποίησης στην ΕΕ: 1) ανάθεση εξωτερικού ελέγχου των δύο υφιστάμενων επιτροπών για την καταπολέμηση της παρενόχλησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και διάθεση των αποτελεσμάτων στο κοινό· 2) ανασύνθεση των οργάνων για την καταπολέμηση της παρενόχλησης, με τη συμμετοχή εξωτερικών εμπειρογνωμόνων στους τομείς του δικαίου, της υγείας και της θεραπείας, με πλήρη δικαιώματα ψήφου· και 3) υλοποίηση υποχρεωτικών μαθημάτων κατάρτισης για τον σεβασμό και την αξιοπρέπεια στον χώρο εργασίας για όλους τους βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και για όλες τις κατηγορίες προσωπικού·

17. χαιρετίζει τη δέσμευση της εκλεγείσας Προέδρου της Επιτροπής να καταβάλει περισσότερες προσπάθειες για την πάταξη της έμφυλης βίας, τη βελτίωση της στήριξης των θυμάτων, την προτεραιοποίηση της προσχώρησης της ΕΕ στη σύμβαση της Κωνσταντιούπολης για την Επιτροπή και την αξιοποίηση των ευκαιριών που παρέχει η Συνθήκη να προστεθεί η βία κατά των γυναικών στον κατάλογο των αναγνωρισμένων από την ΕΕ εγκλημάτων·

18. ζητεί από την Επιτροπή να θέσει την καταπολέμηση της έμφυλης βίας ως προτεραιότητα στην επόμενη ευρωπαϊκή στρατηγική για το φύλο περιλαμβάνοντας σε αυτήν κατάλληλα πολιτικά, νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα·

19. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει νομική πράξη για την πρόληψη και την καταστολή κάθε μορφή έμφυλης βίας, συμπεριλαμβανομένης της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών· στο πλαίσιο αυτό, δεσμεύεται να εξερευνήσει κάθε πιθανό μέτρο, μεταξύ άλλων και για τη βία στον κυβερνοχώρο, κάνοντας χρήση του δικαιώματος νομοθετικής πρωτοβουλίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 225 ΣΛΕΕ·

20. καλεί την Επιτροπή και το Συμβούλιο να ενεργοποιήσουν τη ρήτρα «γέφυρας» που προβλέπεται στο άρθρο 83 παράγραφος 1 ΣΛΕΕ, προκειμένου να συμπεριληφθεί η βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών και άλλες μορφές έμφυλης βίας στον κατάλογο των αναγνωρισμένων από την ΕΕ εγκλημάτων·

21. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, στην Επιτροπή, στις κυβερνήσεις των κρατών μελών και στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης.